Groff - podstawy

Adrian Szczepański Brak organizacji/instytucji

ABSTRACT

Nienijszy dokument opisuje podstawowe zagadnienia związane z formatowaniem dokumentów narzędziem ${\it Groff}$

1. Rozdział pierwszy

Mój pierwszy paragraf. Tutaj tekst idzie dalej w tej samej linii. Tutaj też.

Ale tutaj już będzie się zaczyanł od nowej linii

Jeżeli chcemy zastosować wcięcie to musimy utworzyć paragraf.

Istnieje też paragraf bewz wcięcia.

Lub też taki, gdzie wcięte są wszystkie linie, oprócz pierwszej. Wtedy też wyglada to mniej więcej tak jak tutaj.

2. Rozdział drugi

2.1. Podrozdział rozdziału drugiego

Możemy też oczywiście **pogrubić** nasz teskt, napisać go *kursywą* lub także *dwa na raz*. Co jeżeli chcielibyśmy napisać pogrubionym w (**nawiasach**)? Z innych ciekawostek można też oczywiście <u>podkreślić</u> tekst lub nawet umieścić go <u>w pudełku</u> Inne modyfikacje to o stałej szerokości powiększony tekst bardziej powiększony tekst jeszcze bardziej powiększony tekst i normalny tekst pomniejszony tekst znowu normalny tekst ^{To jest przypis} górny

Nasz paragraf może być także wcięty bardziej względem oryginalnego formatowania. Nie ma nic w tym złego.

2.1.1. Listy

W Groffie oczywiście tworzymy także listy

- Pierwszy punkt
- Drugi punkt
- No i trzeci

Jeżeli chcemy możemy używać także numeracji bądź własnych punktorów np:

Słowo

Definicja słowa

Inne słowo

Defifnicja innego słowa. Definicja ta może być bardzo długa. Tak długa, że zajmie więcej niżjednąlinię. Wtedy też takie wcięcie między słowem, a definicją ułatwia czytanie.

Jeżeli lubisz cytować słowa innych, to znaczniki
. $QS\ i\ .QE$ mogą się okazać dla ciebie przydatne

Paulo Cohello

Tagi .DS oraz .DE pozwalają na łamanie tekstu tak jak jest pisany w skrypcie dokumentu, AB nie jak jest formatowny dokument.
Pozwalana to np. na umieszczanie kodów źródłowych w tekscie

Tag .DS posiada wiele opcji na formatowanie kodów źródłowych.
W tym przypadku mamy wyrównanie do lewej.

Tag .DS posiada wiele opcji na formatowanie kodów źródłowych.
W tym przypadku mamy wyrównanie do prawej.

Makra .KS i .KE pozwalają utrzymać blok tekstu na tej samej stronie.

Za to znaczniki .KF i .KE sprawiają, że jeśli nasz blok tekstu nie zmieści się w tym konretnej stronie (zgodnie z kolejnością w pliku źródłowym) to zostanie on umieszczony na następnej stronie. Jest to przydatne w przypadku umieszcznia tabel czy dużych obrazków razem z podpisem.

Co jeśli chcielibyśmy mieć tekst w pudełku, ale takim dużym na wiele linii? Użyj makra .B1 i .B2. Tekst teks